

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.50/2016/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június 01. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberi méltóságot sértő szeméremsértés vétsége és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. március 18. napján kihirdetett KB.I.20/2015/7. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. március 18-án kihirdetett KB.I.20/2015/7. számú ítéletében **vádlottat** az ellene a Btk. 205. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző emberi méltóságot sértő szeméremsértés vétsége, valamint a Btk. 449. § (1) bekezdésébe ütköző alárendelt megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson a pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezést jelentettek be a vádlott terhére bűnösségének megállapítása érdekében. A pótmagánvádló képviselője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 351. § (2) bekezdés c./ és d./ pontjai alapján megalapozatlan, mert a tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, illetve a bíróság megállapított tényből további tényre helytelenül következtetett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontja alapján fennálló indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Indoklásul előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem adott arra semmilyen magyarázatot, hogy miért nem fogadta el a sértett vallomását, mivel attól nem tekinthető szavahihetetlennek, hogy korábban önmaga próbálta megoldani **vádlottal** való konfliktusát, és ekkor még nem fordult előjárójához. Véleménye szerint logikai ellentmondás mutatkozik abban is, hogy az elsőfokú bíróság indoklásában úgy foglalt állást, hogy a felek szavahihetőségével kapcsolatban komoly kifogás nem merült fel. A bíróság következtetése alapján ugyanis arra az eredményre kellett volna jutnia, hogy valamelyikőjük állítása komoly kifogás alá kell, hogy essék. A bíróság nem vette figyelembe, hogy a szeméremsértő cselekményeknél általában más tanú nincs jelen, ezért meghatározó jelentősége van a közvetett tanúk vallomásainak. Az indoklási kötelezettség megsértését abban látta, hogy az elsőfokú bíróság döntését kellő mélységgel nem indokolta meg, e körben hivatkozott az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk (1) bekezdésére. Figyelemmel tehát a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységére, valamint indokolási kötelezettségének elmulasztására, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt.

A vádlott védője indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján az előterjesztett fellebbezést tanácsulésen bírálta el. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartva járt el, nem tévedett, amikor a pótmagánvádló által előterjesztett vádindítványt befogadta, mivel elutasításának feltételei nem állottak fenn. Az elsőfokú tárgyalás során szintén az eljárási szabályok betartásával járt el.

Az elsőfokú katonai tanács a tárgyalásán a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Ennek során kihallgatta a vádlottat, aki a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, nyilatkozata szerint a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Az elsőfokú bíróság helyesen a Be. 291. § (1) bekezdése alapján a vádlott gyanúsított kihallgatását tartalmazó jegyzőkönyvet, valamint az írásban előterjesztett vallomását ismertette, és ezzel a bizonyítékok részévé tette. A bíróság tanúként hallgatta ki a pótmagánvádlót, valamint azokat a tanúkat, akik a vád tárgyává tett cselekményről ismeretekkel rendelkeztek.

Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében arra a következtetésre jutott, hogy a pótmagánvádló képviselője által előterjesztett vádbeli tényállást nem látta kétséget kizáró módon bizonyítottnak, ezért a vádlottat bizonyítékok hiányában felmentette az ellene emelt vád alól.

A másodfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében fenntartott fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács minden szükséges bizonyítékot értékelési körébe vont, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A bizonyítékokat értékelő tevékenysége során logikai hibát nem vétett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy belső meggyőződése szerint ítéleti bizonyossággal nem lehetett megállapítani a vádban írt történeti tényállás megvalósulását. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos a pótmagánvádló azon hivatkozása, hogy a megállapított tényállás iratellenes, illetve a bíróság tényből további tényre tévesen következtetett. Nem értett egyet továbbá azzal sem, hogy az elsőfokú katonai tanács nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

A másodfokú bíróság, miként azt korábban kifejtette, az elsőfokú ítéletet megalapozottnak, ezért felülbírálatra alkalmasnak találta, amely mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. Az előzőekre is figyelemmel nem juthatott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezze, mivel annak törvényi előfeltételei nem álltak fenn.

A Be. 78. § (3) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A Be. 4. § (2) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény pedig nem értékelhető a terhelt terhére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ezen alapelvek figyelembe vételével járt el, amikor döntését meghozta, és arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott bűnössége nem bizonyítható. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet annak helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 01.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2016. június 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke